

LETNÍ
FILMOVÁ ŠKOLA
/ UHERSKÉ
HRADIŠTĚ
(42)

PÁTEK	22. 07.
SOBOTA	23. 07.
NEDĚLE	24. 07.
→ PONDĚLÍ	25. 07.
ÚTERÝ	26. 07.
STŘEDA	27. 07.
ČTVRTEK	28. 07.
PÁTEK	29. 07.
SOBOTA	30. 07.



- 2 Soutěž, divadelní
srdcovka Jakuba Rálka
- 3 Rozhovor:
Janusz Majewski

- 4 Retrospektiva: Luchino Visconti
- 5 Z dnešního programu
doporučujeme
- 6 Rozhovor: Kurt van der Basch

ROCCO A JEHO BRATŘI
R. LUCHINO VISCONTI
▶ PONDĚLÍ 25. 07.
KLUB KULTURY / 20.30



Z DOBRÝCH ZDROJŮ

My jsme sice ze snímků Luchina Viscontiho nadšení, ale najdou se i takoví, kteří se s mistrovou poetikou ne a ne potkat. Z ČSFD jsme pro vás vybrali ty nejpodivnější a nejzlobnější reakce na filmy italského režiséra:

O Cizinci:

„Film je celkom zajímavý... No, moc ma neoslovil...“ (Uživatel klíčik sice ještě moc neví, ale to mu nijak nezabránilo o filmu napsat.)

O Ludvíku Bavorském:

„Šílený král se zkaženými zuby krmí labutě v uměle vybudované podzemní jeskyni. Kdyby měl Michael Jackson modrou krev a žil v Bavorsku o sto let dříve, mohl by vládnout podobně.“ (Uživatel Marounek se nebojí, ehm, odvážných aktualizací.)

O Smrti v Benátkách:

„Příběh o starém dědovi, co celý film pokukuje po malým klukovi a na konci kvůli němu zemře.“ (Uživatel Grogan má nadání pro citlivou zkratku.)

„Příšerná je prý už kniha (nečetla jsem, ale z dobrých zdrojů vím, že to za to ani nestojí), ale filmem tomu teda nasadili korunu.“ (Uživatelka josieaddms má prostě své zdroje.)

SOUTĚŽ

Chcete získat dárkový balíček LFŠ? Stačí správně odpovědět na dvě otázky a výhra je vaše! K zodpovězení první stačí trochu googlovat, kvůli druhé si zajděte na snímek *Rocco a jeho bratři*, který se promítá dnes ve 20.30 v Klubu kultury. Odpovědi posilejte na filmovelisty@lfs.cz.

1. Jaká jsou jména všech pěti bratří?

2. Co má na sobě Ginetta v podání Claudie Cardinalové při rodinném setkání, kdy se oslavuje Roccův boxerský úspěch?

SRDCOVKA JAKUBA RÁLKA: VOSTO5

Když jsem se kvůli studiu DAMU přesunul před pár lety do Prahy, ocitl jsem se najednou v prostředí na divadelní scéně sice pestrém, ale na můj vkus nepříliš útulném. Jakýmsi útočištěm v žánru i složení hereckého ansámblu se mi tehdy stalo divadlo Vosto5. Tento soubor má za sebou od roku 1996 několik celovečerních inscenací (*Péřák*), nevšedních site-specific projektů (*MAYDAY*) i rozličných jednohubek, mezi něž patří také nový počín *Proton!!!*, který jsem zhltnul před týdnem na Colours of Ostrava a jenž se na LFŠ hraje **dnes od 19.00 v Divadelním stanu**. To, co činí ze všech výtvorů Vosto5 záruku kvalitní zábavy, je jedním slovem popsateľné jako



„originalita“. A to bez nadsázky nebo klišé. Směs improvizace, volby tématu a způsobu jeho zpracování i solidní porce humoru – pro mě jednoznačně must see.

Autor je produkční marketingu LFŠ.

▶ STANE SE

WILLIAM SHAKESPEARE: ROMEO A JULIE

→ **Kino Reduta 1 11.30**

Dnes se v Redutě za sebou seřadí dvě akce týkající se Williama Shakespeara. Nejprve anglista a překladatel Martin Hlinský představí jeho tragédii *Romeo a Julie*. O hodinu a půl později na téma navážou Iva Hejlíčková, Jiří Flígl a Aleš Říman, kteří promluví o filmových a televizních adaptacích této dramatikovy slavné hry.



realitu stihl zaujmout řadu diváků LFŠ. A o svých postojích, ale hlavně snímcích, v nichž se objevil, jako *Klub* nebo *Psí maso*, bude jistě mluvit i na své lekci filmu.

VLADIMÍR MERTA A SPOL.

→ **Kolejní nádvoří 20.30**

O půl deváté na koncertní pódium na Kolejním nádvoří nastoupí česká písničkářská legenda Vladimír Merta, kterého doprovodí houslista Jan Hrubý a muzikanti z folk-rockového Hromosvodu v čele s Ondřejem Fenclem.

DIVADLO HUSA NA PROVÁZKU: CIRKUS HAVEL

→ **Divadelní stan**

čtvrtek 28.07. 18.00

Šabatová, Uhl, Žantovský a Merta. Zvučná jména pozvalo Divadlo Husa na provázku na LFŠ na debatu v rámci večera *Cirkus Havel*. Akce se uskuteční ve čtvrtek od 18.00. Kapacita Divadelního stanu je omezená, a proto si už od dnešního dopoledne můžou držitelé čtyř- a devítidenních akreditací v rezervačním systému zdarma zamluvit místa.

INVENTURA ČESKÉHO FILMU 1: JAK VZNIKÁ ČESKÝ FILM

→ **Respekt stan 15.00**

Na téma bouřlivě se proměňujícího českého filmu budou s Tomášem Baldýnským debatovat scenárista Petr Jarchovský, teoretik Petr Szczepanik, Jan Maxa z ČT, Zuzana Kopečková z Fondu kinematografie, režisér Bohdan Sláma a producent Jiří Konečný.

PRAŽSKÁ KAVÁRNA VERSUS SLOVÁCKÝ TRIPOLIS

→ **Kafé Patriot 17.00**

Debatu o oživení veřejného prostoru povede známý pražský kavárník, který do ulic hlavního města dostal poezii i piana, Ondřej Kobza. Spolu s ním dorazí uherkohradištský radní František Elfmark a aktivista Vladimír Dostálek.

LEKCE FILMU PODLE ALEJANDRA GOICE

→ **Kino Reduta 2 17.30**

Herec Alejandro Goic už svými vyhraněnými názory nejen na chilskou společensko-politickou

Dnešní přednáška Rudolfa Véody s názvem *Polsko a Československo v roce 1956*, avizovaná na 11.30 do kina Reduta 2, se bohužel ruší ze zdravotních důvodů.

NA LFŠ MOBILNĚ!



STAHUJTE OFICIÁLNÍ MOBILNÍ APLIKACI LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA 2016

▶ ANDROID

▶ IOS



+ CELÝ PROGRAM V TELEFONU, DETAILNÍ ANOTACE, SESTAVENÍ ULASTNÍHO PROGRAMU, INTERAKTIVNÍ I OFFLINE MAPA FESTIVALOVÝCH MÍST A KAPACITY SÁLŮ

HODNOŤTE POMOCÍ APLIKACE FILMY A DOPROVODNÝ PROGRAM A DEJTE TAK DRAMATURGŮM ZPĚTNOU VAZBU. HLEDÁME TOP 3 SNÍMKY LETOŠNÍ FILMOVKY.

Facebook TAGUJ #LFS2016

Instagram LETNIFILMOVASKOLA

Twitter @LFSKOLA

YouTube LETNÍ FILMOVÁ ŠKOLA

UHERSKÉ HRADIŠTĚ

OFICIÁLNÍ HASHTAG: #LFS2016

KE STAŽENÍ MŮŽETE VYUŽÍT

BEZPLATNÉ WI-FI U KINĚ HVĚZDA.

LFS.CZ

POLSKÝ REŽISÉR JANUSZ MAJEWSKI: POLITIKA MĚ NIKDY NEZAJÍMALA

ONDŘEJ MORAVEC

Čtyřiaosmdesátiletý režisér Janusz Majewski má na svém kontě desítky krátkých a celovečerních filmů. Zajímají ho hlavně historická témata a zkoumání lidských povah. Na LFŠ se promítají hned tři jeho tituly, z nichž dva vznikly v československé koprodukcí.

Na *Dvojím světě hotelu Pacifik* z roku 1975 jste spolupracoval se scenáristou Pavlem Hajným a ve filmu se objeví i několik českých herců. Jak tahle přeshraniční koprodukce vznikla?

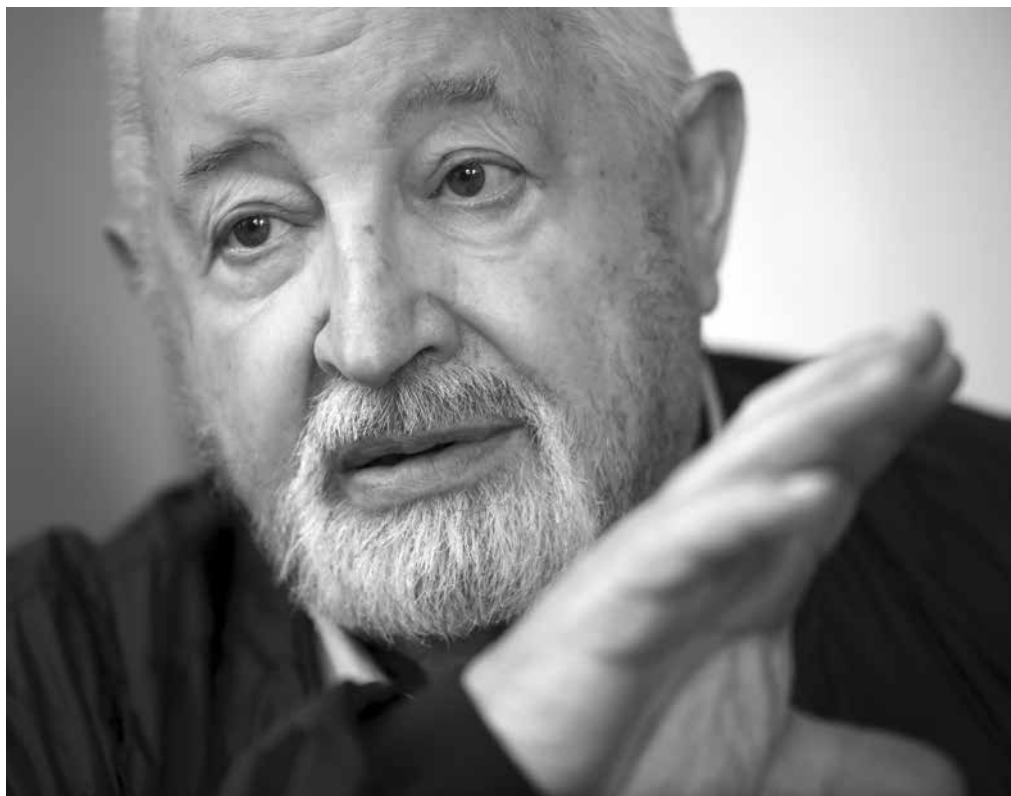
Byla to náhoda. Polsko, a hlavně Varšava, bylo zničené válkou a dál ho devastoval socialismus. Z kaváren se úplně ztratil ráz 20. a 30. let, který jsem do filmu potřeboval. A tak jsem se ho rozhodl natočit mimo Polsko, konkrétně v Budapešti. Ale jeli jsme tenkrát přes Prahu a já zjistil, že tam kultura těch dávných let pořád ještě žije. Na ulici jsem spatřil pikolíka, jenž přes silnici nesl tři piva do nějaké kanceláře. Řekl jsem si, že to je přesně to, co chci, a rozhodl se natáčet v restauraci pražského Obecního domu.

S Pavlem Hajným jste se seznámil přes společnou zálibu – jazz. Jak to ale bylo s Miroslavem Ondříčkem, který vám dělal kameru?

Jednou z podmínek koprodukce bylo, že kameraman bude Čech. A právě Pavel Hajný mě pořád ponoukal, ať vyberu Ondříčka. Čerstvě přijel z Ameriky, neměl co dělat, byl v nelibosti. No a když jsem si pustil jeho filmy, bylo mi jasné, že s ním chci dělat. Nejprve se trochu vymlouval, ale nakonec to klaplo a moc jsme si sedli. Jako bychom se znali už léta.

Hlavním tématem filmu je prospěchářství, přičemž je vše zasazené do prostředí luxusní restaurace. Ústřední postavou je pak číšník Romek. Co na *Dvojí svět hotelu Pacifik* vlastně říkali číšníci?

Pamatuji se na jedno promítání v New Yorku. Debata po něm mě uchvátila. Jako první si stoupla dívka, která se živila jako servírka, a prohlásila, že ten film je přesně o ní a že zobrazuje její život. Ale za chvíli se ozval pán, jenž přiznal, že je architekt a že u nich v kanceláři panují úplně stejné vztahy jako mezi postavami v naší restauraci. Byl si jistý, že je film o něm! To byl pro mě doklad, jak je to téma univerzální. Ale co je vtipné – dozvěděl jsem se, že když začíná v Krakově turistická sezóna a najímají se různí lidé



na brigády do restaurací, tak je součástí jejich školení i projekce *Dvojího světa hotelu Pacifik*.

Kdy jste byl naposledy v restauraci Obecního domu?

Asi před dvěma lety. V době, kdy jsme to točili, se ta restaurace ničím nevyjímala, docházeli do ní lidé z různých sociálních vrstev, dnes jde o luxusní podnik. No ale sedli jsme si, objednali si, přišel vedoucí a my mu ukázali fotky z natáčení. A on se úplně vyděsil, a že o žádném natáčení z poslední doby nic neví. Museli jsme mu vysvětlit, že ty fotky jsou staré čtyřicet let. Nepoznal to. Ta restaurace se skoro nezměnila.

Vaše filmy se často s nostalgií obracejí k minulosti. Vzpomínáte rád na staré časy?

Ano. Vždycky jsem chtěl točit o světě, jenž už není, kterého jsem se dotkl jako dítě nebo který mi zprostředkovali moji rodiče. Jsem zkrátka asi specialistou na světy, jež už neexistují. Nechtělo se mi nikdy ukazovat to, co člověk může vidět za oknem. Říkal jsem si, proč zobrazovat to, v čem žijeme, ještě ve filmu. Zvlášť to platilo v dobách komunismu, kdy bylo vše kolem takové šedivé, bez života. Nechtěl jsem se nikdy zabývat politikou, to mě vůbec nezajímalo.

Ale právě snímky z programu letošní Filmovky *Kainovo znamení* či *Excentrici* mají takový jemný politický podtext. Nelze o nich říct, že jsou apolitické...

Současný divák je vychovaný vidět politiku všude, je samozřejmou součástí jeho života. Mě ale zajímají úplně jiné, trvalé věci, které jsou pořád stejné, nemění se. Člověk se vždycky narodí a zemře. Lidé se budou vždycky milovat, nenávidět, budou se hádat, závidět si, budou si pomáhat, budou válčit. Pochopitelně, svět se vyvíjí, ale lidská nátura zůstává stejná.

Často točíte adaptace. Film *Malá maturita* dokonce vychází z vaší vlastní knihy. Je těžší zadaptovat své dílo, nebo dílo někoho cizího?

Když adaptuji cizí literaturu, jsem k autorovi nemilosrdnější. Nakládám s jeho textem více po svém. U mých knížek je mi líto do nich sahat. Psát jsem začal až někdy v sedmdesáti letech, naposledy jsem dal dohromady detektivku, kterou jsem si už i převedl do scénáře. Jenže má 205 stran, což je moc. Když jsem pro film adaptoval *Excentriky*, knížku Włodzimierze Kowalewského, dost u toho jako autor trpěl. Tak jsem mu teď poslal scénář svůj, ať ho zkrátí. Má možnost mi to hezky vrátit. A tak to má být.

SOUKROMÉ A DĚJINNÉ ZÁNIKY VE VISCONTIHO FILMECH

Inventura: Retrospektiva: Luchino Visconti

KLÁRA KOLÁŘOVÁ

„Viscontiho film je velkorysou podívanou glosující společenské změny – a je velkorysý i svou délkou: tu však vyváží vynikající umělecký zážitek, kde se mistrovská režie spojuje s neméně výbornými hereckými výkony, kamerou, kostýmy,“ píše se, napůl omluvně, v jednom českém oficiálním textu o snímku Luchina Viscontiho *Gepard* z roku 1963. Jako by stopáž přesahující hodinu a půl potřebovala shovívavé vysvětlení ve smyslu, že je to sice dlouhé, ale nebojte, je tam aspoň pěkné oblečení.

Viscontiho tvorba přitom takový omluvný tón nepotřebuje. Italský režisér natočil čtrnáct celovečerních filmů a tři povídkové a jen těžko mezi nimi narazíte na slabší článek. Svě poslední drama s názvem *Nevinný* dokončoval Visconti na invalidním vozíku. Premiéry se nedožil. Přesto jde o počín, který rozhodně pouze netěží z tvůrčových již úspěšných a bezpečně prošlapaných postupů. V *Nevinném* si Visconti naopak klade novou provokativní otázku: Existuje morálka, jež by byla člověku vlastní, nebo jde o soubor předsudků formovaných především strachem z případného trestu? Přičemž se neuchyluje ke zjednodušující odpovědi. Jako ostatně ve všech svých filmech se snaží postihnout, a především pochopit lidské chování, aniž by jakkoli moralizoval.

Zrod neorealismu

Na nechuť k zjednodušujícím soudům však paradoxně málem doplatil, a to na samém startu kariéry. Viscontiho debut z roku 1943, adaptace americké knižní detektivky *Pošťák vždycky zvoní dvakrát*, který natočil pod názvem *Posedlost*, dobová italská cenzura zakázala. Legenda dokonce praví, že tehdejší ředitel filmové revue Cinema Vittorio Mussolini (syn Benita Mussoliniho) se vyřítit ze sálu a křičel: „To není Itálie!“

Viscontiho nerealizované projekty

Luchino Visconti sice natočil čtrnáct celovečerních snímků, skoro stejný počet se mu ale nepodařilo dostat do výroby. Ve formě scénářů tak zůstaly například tyto projekty: adaptace prvotiny Roberta Musila *Zmatky chovance Törlesse* (nakonec se knihy ujal německý režisér Volker Schlöndorff), adaptace románu



Gepard (režie: Luchino Visconti, 1963)
→ úterý 26.07. / Klub kultury / 17.30

Zpětně těžko říct, jestli *Posedlost* ukazuje pravdivý či aspoň přibližný obrázek tehdejší Itálie; v každém případě není příliš lichotivý. Manželka se rozhodne, že za pomoci milence zabije svého manžela. Čin se dvojici sice podaří, a jejich život tak může zdánlivě konečně začít, výčitky však nelze tak lehce potlačit.

Posedlost bývá často označována za snímek, který stál u zrodu italského neorealismu, ale tento názor není jednotně sdílený. Filmoví historici David Bordwell a Kristin Thompsonová tvrdí, že drama má blíž k americkému noiru než k neorealismu. Co se vymezení neorealismu týče, tak zajedno nebyli ani sami tvůrci. Visconti, Cesare Zavattini (scenárista *Zlodějí kol*) a další se na něm nedokázali shodnout, ani když se kvůli tomu v roce 1953 svolala speciální konference.

Thomase Manna *Kouzelný vrch*, druhé a třetí pokračování Viscontiho snímku *Země se chvěje*, drama *Svatební pochod* (příběhy sezdaných párů, do jejichž životů vstoupí sebevražda) nebo *Hledání ztraceného času* – převedení slavné románové ságy Marcela Prousta Visconti připravoval dlouho. K realizaci bylo nejbliž v roce 1971, ale nakonec z ní, i kvůli velmi vysokému rozpočtu, sešlo.

Viscontiho nejslavnější filmy, mezi něž patří *Země se chvěje*, *Rocco a jeho bratři*, *Gepard*, *Smrt v Benátkách* nebo *Rodinný portrét*, jsou pak rozkročené mezi žánry historického a sociálního dramatu a melodramatu. O posledním jmenovaném žánru pak Visconti řekl: „Miluji melodramata, protože se nacházejí přesně na hranici mezi životem a divadlem.“

Gepardi, tygři, vlci a hyeny

Burt Lancaster, americký herec, se kterým Visconti spolupracoval na *Rodinném portrétu* i *Gepardovi*, v rozhovoru z roku 1963 prohlásil, že italský režisér byl tím nejlepším, s nímž kdy točil. „Měli jsme někdy rozdílné názory,“ řekl herec, „ale to je často jedině ku prospěchu věci.“

Právě Lancasterovo ztvárnění sicilského knížete Fabrizio, který si na pozadí konfliktu v letech 1860–1861, kdy ostrov dobyla Garibaldiho revoluční vojska, uvědomuje, že nenávratně končí jeho éra, éra „gepardů a tygrů“, již jsou nahrazováni „vlky a hyenami“, patří k nejdokladnějším ve světové kinematografii vůbec.

Český filozof Václav Bělohradský tvrdí, že zániky civilizací jsou vždy zajímavější než jejich úsvity, které jsou krvavé a primitivní. A Visconti právě takové historické švy – soukromé či dějinné zániky, kdy začíná něco nového, oč hrdinové sice nestojí, ale jejich názor vlastně není nijak podstatný – dokázal zobrazovat tak bravurně jako málokdo.



DVOJÍ SVĚT HOTELU PACIFIK

→ **Tenisová hala 11.00**

„Chceš se zabít? Můžeš. Ale doma. Chceš se zamilovat? Můžeš. Ale ne tady.“ Pravidla luxusního hotelu Pacifik jsou nekompromisní. Za barevnými vitrážemi a mramorovými sloupky (natáčelo se v pražském Obecním domě) se otevírá stoka lidské zášti. Romek přichází do hotelu jako poskok, fackovací panák a postupně se vypracuje až na vrchního. Druhého Jana Dítěte od Hrabala ale nečekejte. Prvorepubliková dobovka je spíše než pábitelskou komedií drsnou charakterovou studií. Polský režisér Janusz Majewski řeší především dilema, do jaké míry může člověk zůstat čestný, když je neustále obkloповán lháři, vyděrači a prospěcháři, kteří ale navenek jednají jako medoví medvídci. Povinná filmová delikatesa pro všechny budoucí číšníky či nebojácné Mirky Dušiny! (oma)



V PAPERSCÍCH SLUNCE

→ **Tenisová hala 14.30**

Člověk by řekl, že převézt severokorejské pohlaváry nebude jen tak. Vitaliji Manskému se to však povedlo. Rozhodl se, že natočí oficiální dokument o tom, jak to na komunistické části poloostrova chodí. Musel postupovat podle předem daného scénáře, s místním režisérem. Ač každý den úředníci kontrolovali vše, co Manskij kamerou zachytil, propašoval z KLDR i několik tajných záběrů. Vznikl tak dokument, v němž je do detailů vidět, jak je celé natáčení politicky zmanipulované. Opus vyvolává pestrou směsici pocitů – některé předlouhé záběry uspávají, další připomínají absurdní komedii a několikrát se i přistihnete, že smrkáte do kapesníku. Možná se budete cítit trochu schizofrenně – stejně jako hrdinové hledající v propagandou uspané zemi paprsky slunce. (oma)

RODINNÝ FILM

→ **Klub kultury 17.30**

K *Rodinnému filmu* režiséra Olma Omerzua inspirovala zpráva, kterou si přečetl v novinách: Starší pár cestoval na lodi se svým psem. Když plavidlo ztroskotalo, obávali se manželé, že se jejich domácí mazlíček utopil. Ten se však jako zázrakem zachránil a doplaval na pevninu, kde sám přežíval dva týdny do doby, než ho někdo našel. Podobně i v *Rodinném filmu* sledujeme významnou část stopáže border kolii, jež po potopení lodi bojuje o život sama na opuštěném ostrově. Ačkoli nelehkými situacemi procházejí ve filmu také lidští hrdinové, náš divácký soucit je trochu překvapivě nejpevněji navázán právě na strádajícího psa. Omerzu tak mimo jiné kriticky poukazuje na fakt, že jsme ochotni litovat spíše zvířata než lidi. (klk)



SMYČKA

→ **Kino Reduta 1 17.30**

V blízkosti moravských vinných sklípků se hodí připomenout, co by se vám mohlo stát, kdybyste do nich začali chodit častěji než do kina. Existence chronického pijana není nic veselého, jak vám názorně ukáže hrdina sugestivního dramatu *Smyčka*, promítaného v rámci přehlídky tzv. polské filmové školy. Rozhodl se skončit s alkoholem a čeká na přítelkyni, až ho po práci vezme k lékaři. Jenže s abstinenčními příznaky, a hlavně s pocitem marnosti může být i pár hodin příliš mnoho. Celovečerní debut Wojciecha Jerzyho Hase, jehož věrné publikum LFŠ zná už díky historickému fantasy *Rukopis nalezený v Zaragoza* a letos pozná i díky psychologickému



dramatu *Jak být milována*, vznikl podle povídky a nejspíš také zkušeností spisovatele Marka Hłaska, rebela bez příčiny polské literatury. (ivp)



STALIN

→ **Sportovní hala 18.00**

Téměř tříhodinový životopis Josifa Vissarionoviče Stalina natočil Ivan Passer v roce 1992 pro HBO. A nebyl na to sám, za kamerou stál Vilmos Zsigmond, jenž předtím spolupracoval se Spielbergem a potom s Woodym Allenem, v titulní roli pak nezmezí z plátna Robert Duvall (odměnou mu byl Zlatý glóbus) a zdatně mu sekunduje v roli Stalinovy druhé manželky Julia Ormondová. Stalina tu požívá absolutní moc, která na jednu stranu dává možnost měnit svět a na druhou dělá z člověka paranoidního šílence. Jo a kromě toho si konečně uděláte pořádek ve všech těch Bucharinech, Kameněvech a Zinovjevch. Film vznikl v autentických kremelských kulisách, zrovna v době, kdy o dvě kanceláře dál dopisoval Gorbačov poslední kapitolu Sovětského svazu. (zbn)



KOSMO

→ **Kino Hvězda 20.30**

Politická a společenská satira není zrovna něco, v čem by čeští tvůrci v posledních letech vynikali. Změnit se to pokusil Tomáš Baldýnský (mj. tvůrce průlomového nováckého sitcomu *Comeback*), jenž sepsal scénář pětidílného seriálu *Kosmo*. Ten bude mít na obrazovkách České televize premiéru na podzim a v Uherském Hradišti z něj můžete vidět tři díly. Úvodní plní roli expozice do příběhu první tuzemské posádky letící na Měsíc a trénující na základně Brdy 1, od druhého už se to rozjede naplno a ve velkém. Včetně pro nás nelichotivých odkazů na mnichovskou konferenci nebo na korupci všeho druhu. A je to dost vtipné, přičemž docela často zazní i drobné trefné postřehy na téma toho našeho malého a upoceného „češství“. (zbn)



O SHAKESPEAROVÝCH POLITICKÝCH DRAMATECH

William Shakespeare a politika zněl název první přednášky známého anglisty a překladatele Martina Hilského na letošní LFŠ. Věnovala se především bardovým dvěma tetralogiím, které BBC nedávno natočila do cyklu *V kruhu koruny*. „Ze setrvačnosti těchto hrám říkáme historické, ale jsou to především dramata politická,“ uvedl Hilský a upozornil, že pravdivost tragédie není to samé co pravdivost dějinná. „U Shakespeara je Richard III. fascinující a hypnotický arcipadouch, jeho tragédie odhaluje mechanismy moci. Ve skutečnosti měl pouze skoliózu a jednu lopatku výš, a ani jeho morální profil nebyl tak deformovaný,“ upozornil Hilský. Ten také obecenstvu doporučil, aby si před *Richardem III.* přečetlo aspoň třetí díl *Jindřicha VI.* „Porozumíte tak Richardovým motivacím a jeho obraz se změní k lepšímu.“ (ivp)

POLSKO-ČESKÁ KUCHYŇ

Polák Janusz Majewski a Čech Pavel Hajný spolu diskutovali nad postavením režiséra a scenáristy. Společně jsou podepsáni pod polsko-československým snímkem *Dvojitý svět hotelu Pacifik*, a jak oba říkají – byla to hladká spolupráce. Hajný, když psal scénář, byl sám ubytovaný ve Varšavě v podobném hotelu, jako je filmový Pacifik, aby načerpal inspiraci. Majewski byl zase okouzlený jednou velkou kuchyní, kterou si pamatuje z dětství. Jak se ale oba shodují – jejich snímek z roku 1975 není jen o zákulisí jedné restaurace, je metaforou celé společnosti. A to je podle Majewského úkol režiséra – umět v každodenních přibězích najít principy, které jsou věčné. (oma)

JEN ŘVI, NÁS NEUMLČÍŠ!

Znárodnění (nejen) filmového průmyslu, nedostatek peněz a personální bouře (mnoho lidí

zemřelo, emigrovalo nebo se dostalo na černou listinu). Skutečně se nezdálo, že by poválečné období domácí kinematografii přálo. Jak se ale dozvěděli účastníci odborné přednášky Český film V: 1945–1949 v kině Reduta 2, opak byl pravdou. „Objevila se odvaha dělat věci jinak,“ vysvětloval filmový publicista a historik Jaroslav Sedláček. Po válce tak vzniká první parodie (*Pytláková schovanka aneb Šlechetný milionář*), groteska (*Nikdo nic neví*), western (*Pancho se žení*) či film noir (*13. revír*). Tuzemská kinematografie také poprvé a zatím naposled vítězí na festivalech v Cannes (*Čápovi Muži bez křídel*) a v Benátkách (*Sirána*, kde zazněla slavná věta „Jen řvi, nás neumlčíš!“) a zakládá festival vlastní, karlovarský. (tek)

AKADEMIE S KAMERAMANEM STRÍTEŽSKÝM

Cyklus Letní filmové akademie, v jehož rámci se můžete seznámit s filmařskými profesemi, odstartoval včera ve 13.30 v Redutě 2 kameraman Jan „Baset“ Strítežský. Ten byl už třikrát nominován na Českého lva. Základem každého filmu je podle něj téma a dobrý scénář: „Když jsem byl ještě na FAMU, zajímali jsme se pořád o to, jak budeme točit. Mnohem míň jsme věnovali pozornost tomu, co budeme točit. Dnes vím, že to byla chyba.“ Strítežský také upozorňoval, že film je kolektivní dílo, a není tedy možné vynášet nebo upozadovat některou jeho složku. (kik)

KAM KRÁČÍŠ, DRAMATICKÁ TVORBO?

I na to se včera odpoledne snažil odpovědět ředitel vývoje pořadů a programových formátů ČT Jan Maxa. Podle něj míří televizní dramatika ke světlým zítřkům. Vliv na to mají hlavně licencované a internetové televize, jako je Netflix, díky nimž se zcela změnil způsob sledování seriálů a důrazněji se začalo mluvit o tzv. „quality TV“. Zatímco tradiční komerční stanice se zaměřovaly na sledovanost, těm současným jde o „image“. Díky tomu pak vznikají seriály jako *Hra o trůny*. Kritizovat v záplavě podobných projektů ty od ČT ale podle Maxy není fér, protože ta má prý zcela jiný rozpočet. (tek)

KURT VAN DER BASCH A JEHO NÁVRAT K TUŽCE A PAPÍRU

TEREZA KROBOVÁ



Kanadský storyboardista Kurt van der Basch přijel na LFŠ představit svou výstavu v kině Hvězda a vedl zde workshop. Také pochválil festivalový plakát, který si dokonce z Hradiště odvezl. Kdo ví, třeba bude viset u něj doma hned vedle R2D2, robota z Hvězdných válek, na jejichž sedmém a osmém dílu se podílel.

Co je vlastně storyboarding?

První vizualizace scénáře. Storyboardista se sejde s režisérem, který už má v hlavě určitý nápad. Chce svoje myšlenky představit celému štábu, s čímž já mu pomůžu. Někdy se ale stane, že začneme kreslit storyboard ve chvíli, kdy scénář ještě není kompletní. Scenáristi tak nakonec někdy píšou i podle mých návrhů.

Jak dopodrobna se děj rozkresluje?

Záleží na tom, kolik vizuálních efektů film obsahuje. Velká studia zpravidla chtějí, aby se nakreslily všechny důležité sekvence, podle toho pak sestavují rozpočet. A následně se začne škrtat. U snímku s velkým rozpočtem není místo pro improvizaci, tu si můžete dovolit jen u těch nízkorozpočtových.

Hodně se diskutuje o tom, jak filmovou naraci ovlivňuje videoherní estetika...

Počítačové hry nehraju. Mohou fungovat jako zdroj inspirace, i když podobné postupy jako ve

hrách se ve filmech používají už dlouho. Kinematografii ale třeba hodně ovlivňuje práce s kamerou GoPro, již si lidé nasadí přímo na hlavu. Je taky už úplně normální, že se využívají drony.

V současné době roste počet DIY filmů nebo videí od youtuberů. Nebojíš se, že časem přijdeš o práci?

Ne. Toho jsem se bál, když se začalo rozmáhat digitální kreslení. Zkoušel jsem si ho, ale pak jsem se vrátil k tužce. Mám ji radši, práce s ní je rychlejší, protože ani nemáš možnost se párat s detaily. Je navíc populární i mezi režiséry, skoro každý mi teď říká: „Já nejsem jako ostatní, já mám rád tužku a papír.“

Jak dlouho ti trvá nakreslit jeden slide?

Zhruba pět minut. Člověk musí být rychlý, třeba při přípravě *Atlasu mraků* jsem udělal asi 100 obrázků denně.

Máš tady výstavu svých storyboardů – dají se považovat za umění?

V určitém smyslu ano. Storyboard je vlastně podobný komiksu, jen ještě dynamičtější. Ty nejlepší ti ožívají před očima, dokážeš si představit, jak se před tebou rozpohybují. V poslední době si všímám, že storyboardy všechny hrozně zajímají. Přidávají se do bonusu na DVD, což jejich status docela legitimizuje. Jsem ale pořád překvapený, když lidi vědí, co to je.

Za svou kariéru sis prošel přípravou videoklipů, seriálů i velkofilmů – co je tvým snem?

Hrozně rád bych si nakreslil storyboard k hororu. Jinak dělám rád sci-fi, protože jsem jeho velký fanoušek.

Podílíš se už na druhém dílu Hvězdných válek za sebou, ale stejně se zeptám: Star Trek, nebo Star Wars?

Samozřejmě že *Star Wars!*



jsme filmový kraj



Cesta do pravěku Fryštácká přehrada

Zlínský kraj vždy byl a stále je oblíbeným místem filmařů. Je to i díky tomu, že firma Baťa založila v 30. letech minulého století ve Zlíně filmové ateliéry. Původně zde byly natáčeny snímky propagující značku Baťa, postupem času zde ale začaly vznikat také hrané filmy, zejména pro děti a mládež. O rozvoj nových talentů se starají dvě zlínské filmové školy.

Ve Zlínském kraji se natáčely tyto filmy a seriály:

- | | |
|--|---|
| Amadeus
Kroměřížský zámek | Četnické humoresky
Luhačovice |
| Domácí péče
Napajedla | Ranč u Zelené sedmy
Vysoké Pole |
| Peklo s princeznou
Kroměřížský zámek | Requiem pro panenku
Zámek Lešná u Valašského Meziříčí |

jsme Zlínský kraj

www.kr-zlinsky.cz

DOPITO

DEKÓDOVÁNÍ

KLÁRA KOLÁŘOVÁ

Kvůli, ehm, mladickému hledání sebe sama jsem různě dlouhou dobu (a s různou úspěšností) navštěvovala několik vysokých škol humanitního zaměření. Na všech jsme v nějaké fázi (a s různou úspěšností) rozebírali novelu Thomase Manna *Smrt v Benátkách*, případně Viscontioho stejnojmennou filmovou adaptaci.

V dnešních Filmových listech citujeme na druhé stránce uživateлку ČSFD josieaddms, která vzala hodnocení Viscontioho snímku pěkně zoztra: „Příšerná je prý už kniha (nečetla jsem, ale z dobrých zdrojů vím, že to za to ani nestojí), ale filmem tomu teda nasadili korunu. To bylo tak strašně hloupé! Nudné, smrtelně nudné a trapné!“ Rozčlenění josieaddms však lze do jisté míry pochopit.

Když nás na bohemistice nutili, abychom si v Mannově novele všímali napětí mezi pudy erotem a thanatem, a dokonce počítali, kolik narážek na ně autor v knize udělal, nevěřila jsem, že by se *Smrt v Benátkách* mohla někdy počítat k pro mě zásadním dílům. A když jsme pak na FAMU dekovali, jaký je vztah mezi Viscontioho nakládáním s mizanscénou a vzpomínkami hlavního hrdiny, byla jsem už otrávená dost na to, aby mi to bylo jedno.

Před letošní LFŠ jsem *Smrt v Benátkách* viděla znovu. Nemusela jsem nic dekoovat, analyzovat ani dokazovat. A drama člověka, který před smrtí prožije poslední lásku, mi přišlo skvělé. Někdy je tak možná lepší nechat na sebe dílo „jen“ působit. Zdrucující analýza může přijít později.

POŘADATEL		HLAVNÍ PARTNEŘI	
	Asociace českých filmových klubů		
FINANČNÍ PODPORA			
OFICIÁLNÍ PARTNEŘI DOPROVY			
OFICIÁLNÍ PARTNEŘI			
SPOLUPRACE			

Filmové listy pro vás připravili: Klára Kolářová (šéfredaktorka), Zbyněk Vlasák (zástupce šéfredaktorky), Adéla Kabelková, Tereza Krobová, Ondřej Moravec, Iva Přivřelová (redaktorky), Veronika Pleskotová (korektury), Štěpán Malovec (grafika), Štěpán Marko (sazba), Helena Fikerová, Martin Hrouzek, Jakub Macháček, Marek Malůšek (fotografové), Jakub Plachý (kresba komiksu), Adéla Kabelková, Klára Kolářová (scénář komiksu), Agentura NP (tisk).

	čas time	místo place	název title	sekce section	úvod introduction	host guest	délka / length	země country	rok year	english friendly	program – strana programme – page	
•	8.30	Kino Hvězda	Titfeldská raketa	I	Věroslav Hába		84	Velká Británie	1953	✓	89	
•	8.30	Tenisová hala	Smrtné historky	V	Jaroslav Sedláček		80	ČR, Slovensko	2016	✓	121	
	9.00	Dětský stan	Lunapark filmových vynálezů	DP			180				185	
•	9.00	Kino Reduta 1	Barevné kolo	S	Jan Jílek		83	USA	2011	✓	106	DP Doprovodný program
•	9.00	Klub kultury	O-Ring	A			11	ČR	2011		141	
•	9.00	Klub kultury	Mlčení jehňátek	A	Iva Hejlíčková		118	USA	1990	✓	138	OP Odborný program
•	9.30	Sportovní hala	Dáma v jezeře	S	Viktor Palák		105	USA	1946	✓	99	
	10.00	Work & shop zóna	Festivalová kosmetická KPZ	DP			180				201	
•	11.00	Kino Hvězda	Lily Lane	V	Zbyněk Vlasák		91	Maď., Fran., Něm.	2016		127	L Letní kina
•	11.00	Tenisová hala	Dvoji svět hotelu Pacifik	Z	hosté: Janusz Majewski, Pavel Hajný		95	Polsko, ČS	1975		149	
	11.30	Kino Reduta 1	William Shakespeare: Romeo a Julie	OP	host: Martin Hliský		90				175	
•	11.30	Klub kultury	Vášeň	I	Stefania Parigi, Jan Šulc		123	Itálie	1954	✓	82	
•	12.00	Kino Mír	Kovář	F	Jaroslav Olša jr.		118	Filipíny	1980		73	Z Zvláštní uvedení
•	12.00	Sportovní hala	Smrt krásných srnců	Z			25	Československo	1975	✓	151	
•	12.00	Sportovní hala	Opera ve vinici	Z	host: Vladimír Merta		90	Československo	1981	✓	150	
	13.00	Kino Reduta 1	Romeo a Julie stokrát jinak	OP	hosté: Iva Hejlíčková, Aleš Říman, Jiří Fligl		90				175	
	13.30	Kino Reduta 2	Letní filmová akademie: Produkce	OP	host: Jiří Konečný		90				175	
	14.00	Dětský stan	Studio DAMÚZA Praha: Deštová víla	DP			60				186	
•	14.30	Kino Hvězda	Konec světa (hudba: Flush Buttons)	I	Zdeněk Blaha		78	Dánsko	1916	✓	90	A AČFK uvádí
•	14.30	Tenisová hala	V paprscích slunce	V	Jaroslav Sedláček		106	RU, ČR, Něm., KLD, Lot.	2015		119	V Visegrádský horizont
	15.00	Dětský stan	Výtvarná dílna: Zvířecí notýsky	DP			90				187	
•	15.00	Kino Reduta 1	Šedá zóna 3/3	Z	host: Vladimír Merta		52	ČR	2014		150	
•	15.00	Klub kultury	Šlechtná srdce a šlechtické korunky	I	Michael Málek		107	Velká Británie	1949	✓	87	
	15.00	Respekt stan	Inventura českého filmu 1	OP	hosté: Baldýnský, Jarchovský, Konečný, Kopečková, Maxa, Sláma, Szczepaniak		90				176	
•	15.30	Kino Mír	Bombalová	Z	Pavel Sladký		81	Chile	2011	✓	147	S Spektrum
•	15.30	Kino Reduta 2	Luchino Visconti: portrét	OP	host: Stefania Parigi		90				176	
•	15.30	Sportovní hala	Strašidelné léto	V	host: Ivan Passer		102	USA	1988	✓	113	I Inventura
	16.00	Literární stan	Ztohoven: umělecká diverze...	DP			90				204	
	16.30	Work & shop zóna	ZOOT: Vyžehlit si to	DP			120				202	
•	17.00	Dětský stan	Večerníčky: Nové nej	DP			60	ČR			187	
•	17.00	Kino Hvězda	Moje dcery krávy	V	host: Kinga Debska		88	Polsko	2015		126	
•	17.00	Tenisová hala	Počátky minulosti	F	Jana Bébarová		338	Filipíny	2014	✓	76	F Fokus: Filipíny
•	17.30	Kino Reduta 1	Smyčka	V	Maciej Gil		96	Polsko	1957		115	
•	17.30	Klub kultury	Rodinný film	V	hosté: Jiří Konečný, Daniel Kadlec		95	ČR, Něm, FR, SLO, SK	2015	✓	118	
	17.30	Kino Reduta 2	Lekce filmu podle A. E. Goice	OP	host: Alejandro E. Goic		90				176	
•	18.00	Kino Mír	Studentské filmy: Michal Blaško	V	host: Michal Blaško		64	Slovensko			131	
•	18.00	Sportovní hala	Stalín	V	host: Ivan Passer		166	USA, Maďarsko	1992	✓	113	
	19.00	Dětský stan	Program pro teenagery: Chytrý kvíz 2	DP			150				187	
	19.00	Divadelní stan	Vosto5: Proton!!!	DP			60				191	
•	19.00	Respekt stan	VHSuper menu 4	DP			180				206	
	19.30	Kolejní nádvoří	Děti mezi reprákama, V. Merta a spol.	DP			150				195	
•	20.30	Kino Hvězda	Kosmo	Z	hosté: Tomáš Baldýnský, Jan Maxa		105	ČR	2016	✓	157	
•	20.30	Klub kultury	Rocco a jeho bratři	I	Stefania Parigi, Aleš Říman		179	Itálie, Francie	1960	✓	82	
•	21.00	Kino Reduta 1	Musíme si pomáhat	Z	host: Petr Jarchovský		110	ČR	2000		148	
•	21.30	LK Smetanovy sady	Balada pro banditu	L			89	Československo	1978	✓	164	
	22.00	Divadelní stan	Ove party	DP			240				208	
•	22.00	RWE Masarykovo n.	Sedm statečných	A			128	USA	1960		137	
•	22.00	Sportovní hala	Projekce naslepo	Z							156	
	22.00	Kino Mír	P. Urban & Not Tonight Party Radia 1	DP			150				208	
•	23.30	Kino Reduta 1	Kronika	S	Viktor Palák		81	USA	2012	✓	102	
•	23.30	Respekt stan	Zvířátka	DP			27	USA	2016	✓	206	
•	23.30	Tenisová hala	Poslední den léta	V	Maciej Gil		62	Polsko	1958	✓	115	
•	23.59	Kino Hvězda	Plyn aneb Bylo nutné svět zničit...	I	Jiří Fligl		88	USA	1970	✓	94	
•	23.59	Klub kultury	Nadané studentky	F	Jana Bébarová		122	Filipíny	2014	✓	75	
•	23.59	Sportovní hala	Tiché město	S	Jan Jílek		78	USA	2007	✓	104	

! Veškerý program včetně odborného je veden v českém jazyce, případně tlumočen, projekce doprovází české titulky.



ÚTERÝ 26. 07.
RANNÍ PROJEKCE

Tvé lúno
Tenisová hala
8.30

Funny Ha Ha
Kino Reduta 1
9.00

Kluk ve světě
příšer
Klub kultury
9.00

Láďo, ty jsi
princezna!
Dětský stan
9.00